

عنوان مقاله:

بررسی فراوانی و ساختار فیتوپلانکتون در دریاچه چیتگر طی سال های ۹۸-۱۳۹۶ و مقایسه آن با مطالعات پیشین

محل انتشار:

فصلنامه محیط زیست جانوری، دوره 13، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

سیامک باقری - پژوهشکده آبرزی پروری آب های داخلی، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، بندرانزلی، ایران

مرضیه مکارمی - پژوهشکده آبرزی پروری آب های داخلی، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، بندرانزلی، ایران

سپیده خطیب حقیقی - پژوهشکده آبرزی پروری آب های داخلی، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، بندرانزلی، ایران

فریبا مددی - پژوهشکده آبرزی پروری آب های داخلی، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، بندرانزلی، ایران

سیدمحمدرضا طلاکش - پژوهشکده آبرزی پروری آب های داخلی، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، بندرانزلی، ایران

خلاصه مقاله:

این مطالعه برای تغییرات جامعه فیتوپلانکتون بین سال های ۹۸-۱۳۹۶ و مقایسه آن با بررسی های پیشین در دریاچه چیتگر انجام گردید. براساس مشخصات دریاچه نمونه ها از ۵ ایستگاه در پیکره آبی جمع آوری گردیدند. در این مطالعه ۳۷ جنس فیتوپلانکتونی شامل دیاتوم ها (۱۲ Bacillariophyta جنس)، جلبک های سبز (۱۰ Chlorophyta جنس)، جلبک سبز- آبی (۸ Cyanophyta جنس)، جلبک دو تاژکدار (۳ Dinoflagellata جنس)، جلبک طلایی - قهوه ای (۱ Chrysophyta جنس) و جلبک سبز- طلایی (۳ Euglenophyta جنس) شناسائی گردیدند. یافته ها نشان داد، دیاتوم ها با میانگین فراوانی 8700000 ± 7900000 سلول در لیتر غالب فیتوپلانکتون (۶۴ درصد فراوانی) دریاچه چیتگر بوده است. فراوانی سالانه فیتوپلانکتون 13400000 سلول در لیتر با بیش ترین میزان در اسفند ۹۶ (8500000 ± 23000000 سلول در لیتر) بود، یافته ها نشان داد، فراوانی فیتوپلانکتون دریاچه روند افزایشی را داشته به طوری که میزان کلروفیل آ، ۵٪ میکروگرم در لیتر در این مطالعه ثبت شد که در مقایسه با سال ۹۲-۹۳ به میزان ۵ برابر افزایش تراکم فیتوپلانکتون داشته است. جنس های *Euglena*، *Phacus*، *Trachelomonas* و از شاخه اگلنایا برای اولین بار در دریاچه مشاهده شدند، حضور شاخه اگلنایا بیانگر افزایش روند آلودگی دریاچه است. بعد از رها سازی کیور نقره ای در دریاچه کاهش فراوانی و تنوع گونه ای جلبک سبز- آبی در سال ۹۸ مشاهده شد. به طوری که فراوانی *Oscillatoria* آن از 800000 سلول در لیتر در شهریور ۹۷ به 200000 سلول در لیتر در خرداد ۹۸ رسید. کاهش در فراوانی سیانوفیتا باعث جلوگیری از بوی نامطبوع و ممانعت افزایش حشرات در محیط اطراف دریاچه، جلوگیری از مرگ و میر آبزیان و افزایش گردشگران را در پی داشت.

کلمات کلیدی:

فیتوپلانکتون، فراوانی، سیانوفیتا، کیور نقره ای، دریاچه چیتگر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1302409>

